

FN's Børnekonvention

I et par dage har medierne kommenteret en gruppe organisationers rapport til FN's Komité for Barnets Rettigheder. Nogle politikere har tilsyneladende fået den opfattelse, at rapporteringsgruppen bag ryggen på regeringen og dens støttepart har følt sig nødsaget til at sende rapporten til FN-systemet. Sådan forholder det sig imidlertid ikke, idet den danske stat og de danske NGO'er, der har med børnespørgsmål at gøre, netop hvert femte år skal rapportere til kommissionen, hvorledes Konventionen om Barnets Rettigheder overholdes i Danmark.

NGO'ernes fælles rapporteringsgruppe har udført et omfattende arbejde for at kommentere de aktuelle forhold for børn i Danmark, og selv om rapporten af visse politikere opfattes som barsk, kunne den have været endnu mere hårdtslående på visse områder, men så ville den være blevet endnu mere omfattende.

Rapporteringsgruppen skal roses for sin indsats og for den grundighed, hvormed den har dokumenteret sin kritik og sine forslag til forbedringer.

Man kan undre sig over, hvorledes forskellige regeringer gennem nu 18 år efter Danmarks ratifikation af Konventionen har været så fodslæbende omkring implementeringen af denne konvention, at der stadig er anledning til så mange kritikpunkter. Da Danmark underskrev og dermed forpligtede sig til at overholde Konventionens bestemmelser, udtalte daværende socialminister Else Winther Andersen: Bolden er hermed givet op til denne debat. Jeg håber, at den vil blive grebet af rigtig mange af "børnenes voksne", så vi kan få en bred, folkelig debat om det, der betyder så meget for vor fremtid: et godt liv for verdens børn.

Denne folkelige debat har imidlertid været meget beskeden i Danmark, og resultatet er, at meget få i dag ved, hvad indholdet af Børnekonventionen går ud på, og nødvendigheden af at fastholde denne målsætning for at yde børn de basale livs- og udviklingsbetingelser og den nødvendige beskyttelse. Man kan derfor frygte, at opmærksomheden på ny fordufter, når pressens interesse er væk om et øjeblik.

Ifølge Konventionen har Danmark forpligtet sig til "gennem passende og aktive forholdsregler at gøre principperne og bestemmelserne i Konventionen almindeligt bekendt for både voksne og børn". Eneste tiltag i Danmark i dag består i Amnesty's tilbud til lærere og lærerstuderende om undervisning og undervisningsmateriale, hvis de skulle få lyst til at undervise om menneskerettighedskonventioner i skolen.

Der er basis for en ny begyndelse i Danmark, så vi kan indhente forholdene i andre lande med oplysning til alle borgere – små som store - og derved sikre, at Konventionen langt om længe kan blive folkeligt forankret. Desuden bør der lovgives om undervisning på alle niveauer og på alle uddannelser om Konventionens indhold og forudsætninger. I Canada er dette hverdag for unge, som derfor har helt andre forudsætninger for deltagelse i samfundsdebatten. I Norge prioriteres Børnekonventionen først, når man skal lovgive. I Sverige har man en Børneombudsmand – og sådan kan man overalt finde gode forbilleder for en seriøs implementering af Konventionen om Barnets Rettigheder.

Bente Rich, 8. maj 2009